

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o.**, Nová výstavba 218, Obrnice, zastoupena advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, Husovo náměstí 139, Ledeč nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2025, čj. 040008/2025/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2025, čj. 50 A 11/2025-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Lysá nad Labem uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně jako opožděné. Vyšel z úvahy, že žalobkyně byla v řízení u městského úřadu zastoupena obecným zmocněncem V. Ch., a proto se běh odvolací lhůty měl odvíjet od doručení tomuto zmocněnci. Jelikož rozhodnutí městského úřadu bylo doručeno dne 19. 7. 2024, připadl poslední den odvolací lhůty na pondělí 5. 8. 2024. Odvolání však bylo podáno až dne 9. 8. 2024.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou, v níž zpochybnila správnost doručení rozhodnutí městského úřadu a související posouzení opožděnosti odvolání. Plná moc udělená obecnému zmocněnci byla prezidiální plnou mocí, jež se nevztahovala na řízení vedené městským úřadem. Běh odvolací lhůty se tak měl odvíjet od doručení rozhodnutí přímo žalobkyni.

[3] Shora označeným usnesením krajský soud žalobu odmítl. Uvedl, že plná moc, kterou udělila žalobkyně obecnému zmocněnci, nemá náležitosti prezidiální plné moci. Nelze ji však mít za zcela neúčinnou, neboť naplňuje požadavky standardní procesní plné moci udělené pro zastupování v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu (jež v době jejího udělení probíhalo u městského úřadu). Správní orgány tak měly

doručovat písemnosti obecnému zmocněnci. Krajský soud dále vytkl, že z podoby záznamu digitálních podpisů na plné moci není zřejmé, zda byly úředně ověřeny, popř. zda jejich forma nahrazuje úřední ověření. Krajský soud zároveň ověřil podmínku včasnosti žaloby. Okamžik oznámení napadeného rozhodnutí totiž bylo třeba odvíjet od jeho doručení obecnému zmocněnci žalobkyně. Napadené rozhodnutí bylo obecnému zmocněnci doručeno dne 10. 3. 2025. Poslední den lhůty pro podání žaloby tak připadl na pondělí 12. 5. 2025. Žaloba byla podána dne 13. 5. 2025, tedy opožděně.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností. Nesouhlasí s posouzením charakteru plné moci a s tím související otázky včasnosti žaloby. Plná moc byla obecnému zmocněnci udělena pro řízení zahájená v budoucnu. Je nadepsána jako prezidiální a výslovně odkazuje na § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Nemohla dopadat na nyní vedené řízení, neboť to bylo zahájeno v minulosti. Také předmět řízení je specifikován. Plná moc tedy není vágní. Krajský soud tvrdí, že na plnou moc nemá být nahlíženo jako na prezidiální, neboť do ní není „vykopírován“ text § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Oba podpisy na plné moci byly podepsány uznávaným elektronickým podpisem. Bylo povinností městského úřadu řádně zpracovat doručené podání, tj. provést vyhodnocení elektronických podpisů a zažurnalizovat je do spisu. Elektronický podpis jednatelky stěžovatelky je zanesen v registru obyvatel, ze kterého bylo možné ověřit, že kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis patří podepisující jednatelce. Byl splněn též požadavek na ověření podpisu. Totéž platí o podpisu zmocněnce. Stěžovatelka nesouhlasí ani s tím, že by plná moc splňovala požadavky standardní procesní plné moci. Nebylo odkazováno na žádné řízení a plná moc ani nebyla zaslána ke konkrétní spisové značce. Interpretace plné moci je popřením vůle zmocnitele a přímo ji vylučuje § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Krajský soud nesprávně plnou moc posoudil jako generální. Lhůta pro podání žaloby měla být odvíjena od doručení stěžovatelce. Stěžovatelka navrhla, aby NSS napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný uvedl, že kasační stížnost je nepřijatelná. Krajský soud rozhodl v souladu s jednotnou judikaturou správních soudů. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou, příp. ji zamítl.

[6] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou. To platí i v řízeních podaných proti procesním rozhodnutím krajských soudů vydaným ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 4. 2025, čj. 2 As 361/2023-35, č. 4688/2025 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačila právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu. O přijatelnosti kasační stížnosti neschválí ani závěry krajského soudu, byť s nimi stěžovatelka nesouhlasí. Krajský soud se totiž nedopustil hrubého pochybení při výkladu práva ani se bezdůvodně neodchýlil od ustálené judikatury.

[9] Krajský soud v napadeném usnesení shrnul relevantní skutkové okolnosti a právní úpravu (bod 6 a 7 napadeného usnesení), odkázal na judikaturu ohledně plných mocí (body

pokračování

8 a 17 napadeného usnesení) a její závěry přiléhavě aplikoval na nyní posuzovanou věc (body 9-16 napadeného usnesení). Vyjádřil se k obsahovým náležitostem prezidiální i standardní procesní plné moci a podrobně se věnoval také nejasnostem ohledně podpisu doložené plné moci. Následně vysvětlil, proč je žaloba opožděná (body 18-23 napadeného usnesení).

[10] Krajský soud logicky a v souladu s § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu konstatoval, že pouhé uvedení slova „*presidiální*“ v záhlaví plné moci a prostý odkaz na citované ustanovení nepostačují k naplnění požadavků z něj plynoucích. Mnohem podstatnější je totiž obsah plné moci. Z plné moci doložené stěžovatelkou přitom nelze seznat, zda je udělena pro všechna řízení zahajovaná v nějakém konkrétním čase, nebo veškerá řízení v budoucnu. Není ani jasné, zda se má jednat o všechna budoucí řízení, neboť sousloví „*všechna řízení*“ může zahrnovat i řízení probíhající. Časové vymezení okamžiku, od něhož má být plná moc účinná, je tedy nejednoznačné, což nelze zhojit pouhým obecným odkazem na výše citované ustanovení.

[11] Krajský soud dále popsal, proč je nejednoznačné též splnění požadavku na úředně ověřený podpis. Z předloženého vyhotovení plné moci je zřejmé jen to, že jednatelka stěžovatelky a obecný zmocněnec plnou moc digitálně podepsali, aniž však z plné moci či souvisejícího dokladu plyne, jakou formu podpis měl (v podrobnostech viz bod 12 napadeného usnesení). Vytýkané nedostatky nezhojuje ani skutečnost, že plná moc nebyla zasílána ke konkrétní spisové značce. Slovy krajského soudu, těžko si představit, že by samotná absence spisové značky „*vyvolala doplnění chybějících znaků prezidiální plné moci*“.

[12] NSS připomíná, že vyvolá-li osoba vlastní vinou u správního orgánu domněnku, že zmocnila někoho jiného k právnímu jednání, nemůže se dovolat nedostatku zmocnění, byl-li správní orgán v dobré víře a mohl-li rozumně předpokládat, že zmocnění bylo uděleno. Negativní důsledky nese výhradně účastník řízení. Ten jediný má odpovědnost za to, koho vůči správnímu orgánu označí jako svého zástupce, a tím také nese všechna rizika s tím spojená (např. doručování zástupci s účinky pro zastoupeného; srov. bod 13 usnesení NSS ze dne 3. 6. 2025, čj. 22 As 70/2025-29). Vzhledem k uvedenému považuje NSS za lichý argument stěžovatelky, že si správní orgány měly zjišťovat údaje o úředním ověření podpisů z centrálního registru obyvatel.

[13] V souladu s judikaturou a ustáleným právním výkladem je též názor krajského soudu, že plná moc naplňuje požadavky standardní procesní plné moci (nikoliv generální, jak v kasační stížnosti uvádí stěžovatelka), udělené pro zastupování v řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jež v době udělení plné moci probíhalo u městského úřadu [srov. § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu]. Správní orgány postupovaly racionálně, jestliže doručovaly obecnému zmocněnci stěžovatelky (v podrobnostech viz body 16-17 napadeného usnesení).

[14] Krajský soud na základě výše popsaných východisek posoudil také otázku včasnosti podané žaloby. Rozhodnutí žalovaného bylo obecnému zmocněnci doručeno dne 10. 3. 2025, poslední den lhůty tak připadl na pondělí 12. 5. 2025. Žaloba byla podána den poté (tj. 13. 5. 2025), a tedy opožděně.

[15] NSS opakuje, že v této věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle úspěchu ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatelka úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 2. října 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu